Rusia urmăreşte două proiecte de federalizare în Europa, pentru Republica Moldova şi pentru Ucraina, a declarat joi analistul Vladimir Socor, la dezbaterea organizată de Fundaţia Universitară a Mării Negre cu tema "Moscova nu crede în lacrimi. Dar nici America. Cum va arăta frontiera estică a României?".

"Rusia urmăreşte două proiecte de federalizare în Europa: pentru Republica Moldova şi pentru Ucraina. Posibil acum şi în Siria, eu mă aştept să văd o propunere de federalizare a Siriei. Pentru Republica Moldova, proiectul se numea federalizare începând cu 2003, cu Memorandumul Kozak; Federaţia Rusă a insistat până foarte recent să reactualizeze Memorandumul Kozak, acuzând Moldova şi Occidentul de a-l fi respins; acolo Rusia foloseşte cuvântul 'statut special' pentru Transnistria", a spus Socor.

El a vorbit despre cum va arăta vecinătatea estică a României în perspectiva viitorului apropiat sau pe termen mediu.

"Cred că trebuie să privim această vecinătate estică prin prisma noţiunii de 'istmul baltic-pontic'. Este linia de demarcaţie între Rusia şi Europa, între două concepte de civilizaţie antagonice, care se înfruntă de-a lungul istmului baltic-pontic, începând cu, cred eu, secolul XIV", a susţinut Socor.

În opinia sa, este foarte important, pentru toate ţările din zonă, să evite apariţia unor tensiuni între Ucraina şi vecinii săi vestici, fie că e vorba de Polonia, Ungaria sau România, deoarece numai Rusia poate profita de pe urma unor asemenea tensiuni.

"Zona Mării Negre a fost, începând cu, practic, 1991-1992, epicentrul conflictelor pe care le numim îngheţate. Toate aceste conflicte au loc în regiunea extinsă a Mării Negre. Indiciu în plus de vulnerabilitate, indiciu al unei zone în care Rusia, practic, a suspendat aplicarea dreptului internaţional. El nu se aplică acolo unde Rusia întreţine conflicte îngheţate. Tot în zona Mării Negre, în afară de ameninţările convenţional militare tradiţionale, am constatat primele experimente cu războiul hibrid. El a început de fapt în Transnistria, fapt în general ignorat de cancelariile occidentale şi de mulţi alţi factori implicaţi. Războiul hibrid l-am văzut în Transnistria, în 1991-1992, într-o formă rudimentară, încă nedezvoltată", a explicat analistul.

Socor este de părere că în Republica Moldova, dacă în perioada 2002-2005, când se vehicula federalizarea la nivel oficial, era vorba despre federalizarea între Transnistria şi restul Republicii Moldova, acum situaţia s-a schimbat.

"Acum putem prevedea o reacţie în lanţ, în Republica Moldova, în care un statut special, fie el deja convenit, fie el proiectat şi discutându-se despre el în mod serios, ar putea să declanşeze o reacţie în lanţ în alte părţi ale Republicii Moldova - enclavele etnico-lingvistice: Găgăuzia, Bălţi, Taraclia", a mai declarat Socor.

El a adăugat că Moldova este mai vulnerabilă decât Ucraina, deoarece conştiinţa naţională este subdezvoltată.

"Nu avem sentimentul patriotic la dezvoltarea căruia am asistat în Ucraina. Dacă în Ucraina

cedări în problema Donbasului ar conduce la o reacţie patriotică, şi guvernarea se teme de ea, în Republica Moldova nu are a se teme de aşa ceva", a mai spus Socor.

Analistul a arătat că persoanele din conducerea Găgăuziei afirmă că, în cazul obţinerii unui statut special pentru Transnistria, Găgăuzia va insista să obţină un statut echivalent şi va repeta o consultare populară în acest sens, în Moldova existând o politică a "paşilor mici" în vederea federalizării.

"Baza politică a procesului 'paşilor mici' în Republica Moldova este parteneriatul politic între domnii Vlad Plahotniuc şi Victor Dodon. Nu este un parteneriat rectiliniu, nu este un parteneriat univoc, este un parteneriat între două părţi, care în parte coincid, şi în parte intră în conflict. Este un parteneriat antagonic. Prin acest parteneriat politic, domnul Plahotniuc speră să repare relaţiile stricate cu Rusia. Relaţiile cu Rusia sunt încordate, dar nu sunt antagonice", a afirmat Socor. AGERPRES